1856. DRIE EN DERTIGSTE JAARGANG. **N°. 74.**

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt **Woensdag** en **Zaturdag.** De is per *drie maanden* te Assen *f* 1.85, Assen franco per post *f* 2,00.

ZATURDAG 13 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **f 1.00** en voor elken regel meer **15** cent, behalve 35 cent zegelregt.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

Blijkens het in de Nederlandsche Staats-Courant van den en dezer uit de Javasche Couranten overgenomen verslag rampen, welke het eiland Groot-Sangir, in Nederdsch Indië, door eene herhaalde uitbarsting van den vulan Awoe en daarmede gepaard gaande zeebeving enz., vreesselijk hebben geteisterd, heeft de talrijke bevolking hier alle middelen van onderhoud verloren, terwijl ongeer 3000 menschen daarbij zijn omgekomen.

Werd reeds dadelijk door den Gouverneur-Generaal beld, dat, tot leniging van den deerniswaardigen toestand, arin de overgeblevene bevolking van dat eiland verkeerde, or geheel Nederlandsch Indië inschrijvingen zouden worn geopend, het vertrouwen in den zoo vaak betoonden eldadigen zin der bevolking van Nederland deed hem ook rwaarts het oog rigten ter bekoming van hulp, en hem nister in overweging geven, om, ten behoeve der slagters van deze ramp, de algemeene liefdadigheid alhier in roepen.

De ondergeteekende, gaarne daartoe willende medewerken, eft de eer, bij deze ter kennis te brengen van de Ingezeen van Nederland, dat bij het Departement van Koloniën het Agentschap van dat Departement te Amsterdam geenheid is tot inzending of storting hunner giften; terwijl k de Commissarissen des Konings in de Provinciën (met zondering van Zuidholland,) zijn verzocht, de gaven te llen in ontvang nemen, welke hun ten voorschreven einmogten worden aangeboden.

'sGravenhage, den 31 Augustus 1856

De Minister van Koloniën,
P. MIJER.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie DRENTHE, Gezien de bovenstaande aankondiging en gelet op de misve van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën d d. Augustus l.l., La. A, no. 2;

Noodigt de Ingezetenen van Drenthe dringend uit, om k van hunne zijde gaven der liefde af te zonderen, ten de het treurig lot van die bewoners onzer Overzeesche zittingen, welke door de in gezegde aankondiging bedoelramp ongelukkig zijn geworden, eenigzins te helpen zachten; met kennisgeving, dat de gaven, welke men rtoe mogt bestemmen, ten allen tijde aan hem Commis des Konings kunnen worden ingezonden.

Assen, den 3 September 1856.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen, doen te weten:

at de gemeenteraad heeft vastgesteld deze **verordening ot heffing eener belasting op het geslagt.**

"De Raad der gemeente Assen

"Heeft besloten:

"Art. 1. Er zullen op de hoofdsom van den rijksaccijns van het geslagt geheven worden 25 opcenten voor de voorwerpen aan de rijksbelasting onderworpen en binnen de gemeente veraccijnsd.

"Art. 2. Van het van elders veraccijnsd ingevoerde runden kalfvleesch zal worden geheven eene eigene belasting van: 80 cents van iedere 100 pond versch of gezouten vleesch; *f* 1.00 van iedere 100 pond gerookt vleesch; van meerdere of mindere hoeveelheden in dezelfde evenredigheid; des echter, dat invoer van hoeveelheden van vijf ponden en daar beneden van alle belasting is vrijgesteld.

"Art. 3. Bij uitvoer heeft teruggave plaats als bepaald bij de Verordening op de invordering, vastgesteld bij Raadsbesluit van heden.

"Art. 4. De verordeningen, volgens welke ten behoeve der gemeente Assen worden geheven 25 opcenten op den principalen rijksaccijns op het geslagt alsmede eene belasting op den plaatselijken invoer van vleesch, elders veraccijnsd, vastgesteld door den Raad, bij besluit van 8 Maart 1834 no. 21, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 24 Junij daaraanvolgende no. 15, worden bij dezen ingetrokken.

"Aldus verordend te Assen in de open-
"bare Raadsvergadering van den 4 Junij
"1856.

"*De Voorzitter*, (Get.) H. J. OOSTING,
"*De Secretaris*, (Get.) KIJMMELL."

welke verordening is goedgekeurd door den Koning, bij Hoogstdeszelfs besluit van 18 Augustus 1856 no. 43, volgens mededeeling door heeren Gedeputeerde Staten van Drenthe, aan bij resolutie van 2 September 1856 no. 60; met bepaling, dat de invordering der belasting zal geschieden overeenkomstig deze voorschriften:

"De Raad der Gemeente Assen:

"Heeft besloten vast te stellen de volgende verordening op de invordering der Plaatselijke belasting op het geslagt.

"Art. 1. De als plaatselijke belasting te heffen bepaalde opcenten op den Rijksaccijns, worden te gelijk met dien accijns geheven. Zij worden door hem, die ze heeft ontvangen, overgestort in de gemeentekas, op den tijd en de wijze, als van rijkswege is of zal worden bepaald.

"Art. 2. Ingevoerd rund- en kalfvleesch, elders veraccijnsd, wordt aangegeven en de belasting er van betaald door hem, die het in de gemeente invoert of opslaat, ten kantore van den Gemeente-Ontvanger, voor dat het wordt gelost of opgeslagen.

"Art. 3. De invoer in art. 2 bedoeld, mag alleen plaats hebben langs publieke wegen en wateren.

"Art 4. De belasting is bij den invoer verschuldigd bij het passeren der borden of palen, geplaatst aan de grenzen der Gemeente en voorzien van de woorden: *Plaatselijke Belasting der gemeente Assen.*

"Art. 5. Bij die palen of borden zal voorloopige aangifte moeten geschieden van de qualiteit en quantiteit van het in te voerene, wanneer daar beambten der plaatselijke belastingen aanwezig zijn.

"Art. 6. Van deze voorloopige aangifte zijn vrijgesteld de "goederen, die worden aangebragt met vracht-, beurt- of "veerschepen, diligences, vrachtwagens of andere openbare "middelen van vervoer."

"De daarmede aankomende goederen mogen doorgaan tot "het kantoor der onderneming, of, zoo dat ontbreekt, tot "de plaats waar gestald of aangelegd wordt. De goederen "mogen echter niet worden afgegeven dan voorzien van eene "quitantie van betaalde plaatselijke belasting."

"En zullen desniettemin de voerlieden en schippers binnen "één uur na hunne aankomst aan den Gemeente-Ontvanger "moeten doen schriftelijke gespecificeerde aangifte van alle "door hen aan deze plaatselijke belasting onderworpene in-"gevoerde goederen, met opgave van de personen, aan wie "ze zijn geadresseerd of moeten worden bezorgd. Voor di-"ligences en doortrekkende vrachtwagens of veer- en beurt-"schepen, zal die verpligting rusten op de betrokkene Di-"recteuren der kantoren of Commissarissen."

"Art. 7. Al de anders ingevoerd wordende goederen, hetzij "de voorloopige aangifte in art. 5 bedoeld hebbe plaats ge-"had of niet, zullen dadelijk moeten worden gebragt aan "het kantoor van den Gemeente-Ontvanger, waar de noodige "aangifte en de betaling der verschuldigde belasting zal moe-"ten geschieden, voor dat de goederen mogen worden ont-"laden, opgeslagen of binnen 's huis gebragt."

"Art. 8. Geen doorvoer zal mogen plaats hebben, dan "op- en gedekt door- een consent-billet van den Gemeente-"Ontvanger. Dit billet zal aan dien ambtenaar, binnen den "tijd daarbij uitgedrukt, moeten worden terugbezorgd, voor-"zien van eene verklaring ten zijnen genoege, dat de uit-"voer heeft plaats gehad."

"Art. 9. Voor uitvoer zal de Gemeente-Ontvanger op "aanvraag afgeven een consentbillet, hetwelk tot dekking "van den uitvoer bij de voorwerpen zal verblijven en, wil "men teruggave van belasting, binnen den daarbij bepaal-"den tijd aan den Gemeente-Ontvanger zal moeten worden "terugbezorgd, voorzien van eene verklaring ten genoegen "van dien Ambtenaar, dat de uitvoer heeft plaats gehad. Op "vertoon van dat bewijs, zal de Ontvanger teruggave ver-"leenen, die echter van hoeveelheden van tien ponden en "daar beneden niet plaats vindt."

"Art. 10. De Ontvanger, de Gemeente-ambtenaren der be-"lasting, de Veldwachters en Policiebedienden zijn geregtigd "om binnen den omtrek der Gemeente te visiteren alle ver-"voerd wordende goederen, zoomede alle voer- en vaartui-"gen, waarin goederen, aan deze belasting onderworpen, "geacht kunnen worden aanwezig te zijn."

"Aldus vastgesteld te Assen in de openbare Raadsvergade-"ring van den 4 Junij 1856.

"De Voorzitter, (get.) H. J. OOSTING.
"De Secretaris, (get.) KIJMMELL."

Assen den 11 September 1856.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

11 Sept.

Wie dacht niet aan Moscou in de laatstverloopen dagen? Hoe snel het reizen thans ook gaat, die stad, waar *Napoleon* de Ie zoo warmpjes ontvangen werd, toen de stad aan alle kanten werd in den brand gestoken, ligt en zal welligt nog lang op eerbiedigen afstand blijven liggen. Wij, die t'huis hebben moeten blijven, kunnen niet anders doen, dan de couranten doorsnuffelen, om iets naders te weten van de pracht en het vreemde, dat daar te zien was. Gelukkig, dat alle voorname bladen van Europa hunne correspondenten derwaarts zenden; nu weten wij bijna haarfijn, wat er gebeurd is.

Wij deelen het volgend schrijven uit Moscou van 29 Aug. j.l. mede:

Het is heden de groote dag van den plegtigen intogt des Keizers, maar alvorens deze luisterrijke gebeurtenis te beschrijven nog enkele opmerkingen, die den lezer niet ongevallig zullen wezen.

De togt van Petersburg naar hier per spoorweg kost slechts f 35,— voor de eerste klasse, dit is betrekkelijk weinig. Verwonderd staat men er van, als men, gelijk bijna overal in Rusland, ook bij den spoorweg alles door militairen ziet doen. Zelfs de wachters op weg schijnen militairen, en velen zijn het geweer gebruiken zoo gewoon, dat ze met hunne bezems als met geweren handgrepen maken. — De lokomotieven worden met hout gestookt, dat hier in massa voorhanden is, maar het ook noodzakelijk heeft gemaakt, de stations op geringen afstand te doen plaatsen. Buitendien biedt dit stooken ook veel gevaar aan voor de bosschen, die men doorgaat, en die door de vliegende vonken ligtelijk in brand geraken. — Op weg is het thans ook zeer duur, en men eischt soms f 5,— à f 10,— voor een kop thee. Meestal zijn het echter Duitschers, die van de tegenwoordige drukte misbruik maken, om zulke eischen te doen.

De massa die men hier op straat ziet, bestaat uit militairen en moujiks of boeren. De eersten zijn zeer beleefd, de laatsten over 't algemeen niet minder. Maar tusschen die massa in wemelen thans zoo onderscheidene menschensoorten, in zoo verschillenden dosch getooid, dat men werkelijk aan een voortdurend karnaval gaat denken.

De zomer is voor Moscou geheel voorbij. Toch was het gister heerlijk weder. Bij de schitterende zonnestralen leverden die vergulde koepeldaken van bijna 1600 kerken, of althans geestelijke huizen (want het getal van 200 eerst op gegeven was geheel onjuist) een verblindend gezigt. Het getal van 1600 is onbegrijpelijk bijna, maar men moet niet vergeten, dat er misschien geene stad in de wereld is, waar de openbare godsdienst zoo gewaardeerd wordt, en waar men zooveel veil heeft voor al wat godshuizen betreft. Wat meer is, al de groote kerken zijn tevens musea, waar onberekenbare schatten bijeen zijn gebragt, waar paarlen, diamanten, heilige relikiën, de heerlijkste tapijtwerken, gouden en zilveren versierselen, manuskripten, banieren, schilderijen en marmeren voorwerpen in 't oneindige zijn opeengestapeld. In het Kremlin bevinden zich drie groote kerken en de klokkentoren van Ivan; verder het huis van den patriarch, nog twee kerken, het keizerlijk paleis, de arsenalen, het paleis van den senaat, en een aantal beroemde kloosters. Het Kremlin is trouwens Moscou, en Mosceu is Rusland. De stad met 800.000 inwoners, is omzet met muren. 7 torens dienen tot ingang van de vesting. Voor een dier poorten bevind zich het heilige beeld der maagd van Hevie, waarvoor alle Russen zich steeds buigen, en waarvoor ook de keizer bij zijn intogt zal knielen. Even als de Romeinsche vestalen, moeten ook onder dat beeld de priesters een eeuwig vuur doen branden. Bijna elke straat in Moscou heeft trouwens zijn Heilige. Op het Roode plein staat o. a. een heerlijke groep, ter eere van prins *Pojarskii* en den slagter *Minine* opgerigt, die voor ruim 2 eeuwen de stad van de Polen bevrijdden. Ook in Rusland wordt dus de man des volks niet vergeten, waar zijne heldendaden moeten geroemd worden. Op het plein van den senaat is eene heerlijke militaire dekoratie daargesteld, waarbij het keizerlijk kanon van 2500 pond. Het nieuwe paleis van den keizer is eerst sinds 5 jaar gereed. Het is in gemengd moorschen, gemengd renaissance stijl opgetrokken. Het is 120 el lang. Er zijn enorme zalen in, welke die van Windsor en de Tuileriën, van Westminster en Versailles nog overtreffen. Zij dragen de namen der verschillende ridderorden. De zaal St. George, met wit marmeren kolonnade, kan 3000 menschen bevatten; de zaal St. Alexander is van rosé marmer; de zaal van St. Andreas met de keizerlijke kroon is blaauw; de zaal der Katharine orde bevat de troon der keizerin, en is van wit marmer en malachieten kolommen voorzien. De vloeren en deuren zijn van 't heerlijkste hout, met goud, jaspis en andere gesteenten ingelegd. Rusland is trotsch op dat alles, dat toch uit eigen bodem voortkomt, en door Russen bewerkt is. Door den wintertuin, die met meeste zorg is onderhouden, komt men in 't oude paleis. Niet zonder levendigen indruk treedt men uit al die pracht, in die sombere en geheimzinnige vertrekken, waar alles is gebleven, gelijk het eenmaal werd gebrnikt. Men word uit den luister dezer eeuw als teruggebragt naar de middeleeuwen. In het binnenhof van dat paleis vindt men nog eene kleine kapel, voor 8 eeuwen, door een hermiet opgerigt, en de kiem van het groote Moscou, van de Russiesche magt.

Heden morgen was het slecht weder. De regen maakte de straten tot een modderpoel. Toch was de beweging op straat ontzaggelijk. Gelukkig herstelde zich het weer. Weldra verscheen de prachtige keizerlijke garde, om de straten af te zetten; maar tot opsiering van de plegtigheid, niet tot afwering der menigte, die, men mag het niet vergeten aan te stippen, eene voorliefde voor orde aan den dag legt, die buitengemeen opmerkelijk is. Spoedig was alles bezet in straten, in huizen, op daken. Alleen de rijtuigen van het hof, en van de hoogste personaadjes mogten nog de hoofdstraat passeren. Van lieverlede zag men de gezanten zich naar het paleis der prinses *Kotchoubeï* begeven, die, naar men weet, haar paleis ter beschikking heeft gesteld voor de gezanten. Dat paleis is met den grootsten rijkdom ingerigt. Voor enkele maanden bijna een verlaten en vergeten hotel, heeft de prinses het geheel laten inrigten, gelijk haar paleis te Petersburg is. Zij heeft alles met de onbegrijpelijkste smaak en pracht doen herstellen en dat binnen een kort tijdbestek, dat ongelooflijk zou schijnen. In Rusland kan men echter van die tooverachtige herscheppingen zien, gelijk dat elders onmogelijk zou wezen. De ekwipaadjes bragten de gezanten derwaarts, en men hoeft niet te zeggen, met hoeveel luister zij zich hier vertoonen. Graaf *de Morny* o. a. was in eene staatsiekoets gezeten, met vergulde raderen, getrokken door 6 engelsche paarden, voorafgegaan door een pikeur; een koetsier zat op de bok, 3 postiljons menden de paarden. Een jager met twee knechten stond achter op. De liverijen schitteren van 't goud. Het personeel der ambassade is in twee rijtuigen met 4 paarden gezeten. Zoo is het met de overige gezanten naar rato. Bij prins *Esterhazy* merkt men vooral de prachtige Hongaarsche jagers op, die de koets omringen. Prins *Soutzo*, de Grieksche afgezant, schittert door den luister zijner kleeding. Vooral verdient de aandacht het perziesche gezantschap, dat met zijn Oostersche pracht op nieuw doet uitkomen, dat het hier eene plegtigheid geldt, waarbij twee werelddeelen vriendschappelijk tegenwoordig zijn, dat men zich in de hoofdstad van een rijk bevindt, dat Azië aan de Westersche beschaving als 't ware verbindt.

De straten zijn overal versierd; roode draperien, bloemen, banieren zijn de hoofdzaak. De straten zijn met een fijn zand bestrooid, dat steeds door een leger lieden met bezems voorzien, gelijk wordt gehouden. Geduldig wacht de menigte het uur, dat de Keizer zich op weg zal begeven. Na lang toeven wordt dat ten 3 ure vernomen. Op 't eerste schot beginnen de honderde klokken van Moscou, waaronder er van 80,000 pond, in al de toonen der gamma te luiden. Het is een desharmoniesch, maar teven grootsch geluid. Overigens is het stil; met gespannenheid wacht ieder den stoet af, die zich weldra aan 't oog vertoont, met eene verscheidenheid en eene grootschheid, die doet duizelen, en die den toeschouwer soms noopt de handen aan 't hoofd te slaan, om zich te vergewissen of hij waakt of droomt. De geestelijkheid begeeft zich aan alle kerken naar buiten, met de heilige voorwerpen. De troepen nemen eene meetkunstige regtlijnige houding aan. Daar nadert het hoofd der policie, met 12 gendarmes te paard, om den trein te openen.

Een troep ruiters ;verschijnt hierop, die aan de roemrijke strijders uit de kruistogten doet gedenken. Het zijn mannen verbruind door de zon, met lansen en karabijnen. Het zijn Lesghinen en Tcherkessen, heidenen of Mahomedanen. Het zijn oorlogshelden uit den Kaukasus, die sedert 2 jaar in Polen worden geoefend, om de bijzondere wacht des keizerste worden.

Na deze komt een escadron witte en roode kozakken, de manschappen in fantastiesch kostuum, op vurige paarden, die men liever in eenig open veld, dan hier met moeite ingehouden in de digt bezette straten zou zien. — Eene talrijke groep, ruim 100 ruiters sterk, volgt. Het zijn de boijaren, voorafgegaan door den grijzen Prins *Scherbatoff*. Sommigen zijn eenvoudig gekleed, anderen met diamanten en edelgesteenten bedekt; allen echter hebben dien ernst en dat uiterlijk vol beteekenis, dat er aan doet denken, dat zij eenmaal boven de keizerlijke besluiten de regel mogten plaatsen: *de Boijaren hebben goedgevonden.* Hunne magt is wel gefnuikt, maar het zijn nog de mannen, die over duizende, enkele over honderd duizende boeren den staf zwaaijen. Een allerinterressantste groep komt nu: de afgevaardigden van de Aziatische volken, aan Rusland onderworpen. Zij komen van de verwijderde streken, die de Czaars tot onderwerping hebben gebragt, en die van de Ural en Saghalien zijn gekomen, om voor hun meester te buigen: Kalmukken, Kirghizen, Indianen, Tartaren. Bijna allen zijn prachtig uitgedoscht, met luisterrijke wapenen; fluweel, cachemire, diamanten en paarlen ontbreken noch aan de kleedij der gezanten, noch aan het bekleedsel der paarden. De meeste der paarden, ongewoon aan zoo langzamen gang, loopen stampvoetend, met snuivende neusgaten, de oogen schitteren van vuur, het schuim staat op den bek. Alleen de kracht der berijders kan den moed dier edele dieren bedwingen. Dat dubbel geleide van Boijaren uit Europa en van hoofden uit Azie doet de uitgebreidheid van het rijk op nieuw uitkomen en verpersoonlijkt de magt der twee arenden, die hunne vleugelen over twee werelddeelen uitspreiden. — Thans komt men tot de meer dadelijke omgeving van het hof. De foerier der kamer in rood gewaad op een edel wit ros, gevolgd door 60 voetknechten in gouden pakken, waarvan elk bijna f 600„ kost en gewapend met rottingen, met gouden knoppen, 6 loopers, 8 negers, en daarna op een git zwart paard de pikeur des keizers, in groen fluweel, gevolgd door 20 jagers, in goud laken. Dat alles is slechts de voorbode van grootere pracht. Door 6 appelgraauwe paarden getrokken nadert een phaëton, waarin twee ceremoniemeesters, in goud gehuld, stokken met edelgesteenten bezet in de handen houdende; in een nog rijkere koets zit de groot-ceremoniemeester. Hierop komen 24 edellieden van de kamer, 12 kamerheeren, met de officieren van de keizerlijke stallen, palfreniers, enz. allen te paard en luisterrijk uitgedoscht. Als een goudstroom naderen thans 12 gouden staatsiekoetsen, alle met de meest mogelijke smaak versierd. Velen er van dagteekenen van keizer *Peter*, *Paul I* en *Katharina II*. De grootdignitarissen der kroon zijn er in gezeten. Tusschen die koetsen merkt men weder zwermen edellieden, kamerheeren en knechten op. 't Geheel van dien stoet doet de vraag rijzen, of men daarvoor de mijnen van den Ural heeft moeten plunderen! De meester van al die pracht schijnt een koning uit de Heidensche mythologie, die de magt verkregen heeft, alles wat hij aanraakt in goud te veranderen. Het is eene wonderhistorie. Maar men hoort reeds het getrappel van kavalarie; de Keizer nadert; echter nog voorafgegaan door een escadron riddergardes, zonen van de eerste familien, met gouden kwiras over eene witte tuniek. Geen paard van deze bende, of het is van uitmuntende schoonheid en van 't edelst ras, met roode schabrakken. De kurassiers der garde op zwarte paarden en in witte kleeding volgen. Ten laatste komt de Keizer, in generaals uniform, met het grootkruis van de orde van St. Andreas omhangen, op een alleredelst wit ros. Hij zit majestueus te paard; het oorverdoovend gejuich beantwoordt hij met militairen groet. De Tjarevitsch (troonopvolger), de grootvorsten, de vreemde prinsen en een 300 tal hoofdofficieren van alle wapenen, waaronder prins *Menchikoff*, prins *Gortschakoff*, generaal *Dannenberg*, generaal *Lüders* en zoovele bekende mannen, volgen. Die stoet alleen is eenige minuten lang; toejuichingen ontbreken ook deze edele krijgers niet. Maar het gejubel neemt toe. De Keizerin, eene engel van goedheid, in 't wit gekleed, rijdt in een schitterend praalrijtuig, door 8 paarden bespannen en omgeven door een heerleger van bedienden; de Koningin-moeder in een gelijk praalrijtuig gezeten, dat ook voor de krooning van *Peter den groote* gediend heeft. In 4 gulden koetsen volgen de grootvorstinnen. Hierna komen weder de kurassiers der garde, waarop de dames van het hof in 6 rijtuigen volgen, terwijl de trein wordt gesloten door husaren, lansiers, kozakken, dragonders, deputatien der kooplieden en gilden, met hunne banieren, terwijl de troepen, die langs den weg staan, zich achter den trein aansluiten.

De Keizer heeft aan het paleis het brood en zout aangenomen, de heilige relikiën gegroet, de graven zijner voorouders bezocht en in elk der 3 groote kerken van het Kremlin vertoefd. Van dat alles, dat men niet zoo ligtelijk in persoon kan zien, valt weinig te zeggen. In de verschillende kwartieren der hoofdstad is de Keizer ontvangen door de magistraten en de burgerij, den adel, de autoriteiten, den senaat, enz. Des avonds was Moscou verlicht, vooral het Kremlin, zonder evenwel de torens, die eerst later zullen geillumineerd worden.

Bij het krooningsfeest, dat met onbeschrijfelijke geestdrift is gevierd, herinnert men zich, dat Keizer *Alexander* in het Kremlin is geboren. Z. M. en H. D. gezin bewoont, gedurende de feesten, het groote — en de Keizerin-Moeder, alsmede de Groot-Vorsten *Nicolaas* en *Michael* en de Hertogin, douairière *de Leuchtenberg* het kleine paleis in het Kremlin. Prins *Frederik der Nederlanden* en nog andere Vorsten hebben particuliere paleizen gehuurd.

12 Sept.

Nieuws is er steeds zeer weinig.

Parijs houdt zich bezig met de historie van Neufchatel en wil daarin steeds de hand van Pruissen zien, gelooft althans, dat de Pruissische Regering dat oproertje zal gebruiken, om zijne regten op dat kanton te doen gelden.

De Berlijnsche pers ontkent, dat de Pruissische Regering zich, in welk opzigt dan ook, tot die mislukte handgreep heeft geleend, doch de zoogenaamde *Kreuz-Zeitung*, het orgaan der Pruissische anti-revolutionaire partij, komt er openlijk voor uit, dat zij groote genegenheid gevoelt voor mannen, die trouw zijn aan hun Koning en moed hebben, om dat te toonen, al kozen zij daartoe noch de beste middelen, noch den geschikten tijd. Zij zegt: „wie heeft *hart* voor de door God ingestelde autoriteit en sympathiseert niet met de Koningsgezinden van Neuenburg? Wie heeft niet het hartelijkste medelijden met hun hard lot? Om hunne liefde voor den Koning, door eene onwettige Regering verdrukt, blijven zij, op hoe verren afstand ook, hun Vorst getrouw, ja, hunne aanhankelijkheid is zoo groot, dat zij zich aan misrekeningen blootstellen. Ons ideaal is het gewis niet, dat het hart met het hoofd doorgaat, maar duizendmaal liever nog die zwakheid, dan het wijdgapige philister-dom, dat altijd vraagt, of iets wel, in elk opzigt *nut* zou doen, dat geen *hart* meer heeft en te eigen belangzoekend is voor de liefde en te traag voor den haat. Ridderlijke mannen, die alles wagen voor hun Vorst, zijn schaarsch te vinden, en men schept ze niet door crediet-banken en actien-maatschappijen. Daarom houden wij eene trouw, als die der koningsgezinden in Neuenburg, in eere, ook als zij niet voorzigtig handelden. De Pruissische Regering echter, dat hopen en gelooven wij, zal voor de gevangen koningsgezinden optreden en met kracht hun lot verligten. Zij zal zich ook ernstig de vraag voorleggen, wat er met Neuenburg moet gedaan worden en hoelang de droevige toestand, zoo lang voortgesleept, nog zal duren. Wij zijn niet dwaas genoeg, om te beweren, dat die gewigtige vraag met een pennestreek kan worden beslist, maar ook niet zoo gevoelloos, dat ons hart onbewogen zou blijven voor zulk eene ellende."

Hetzelfde blad geeft te gelijker tijd eene bittere les aan de *Kollnische Zeitung*, en vraagt: hoe zij de vlag van Pruissens Koning, die te Neufchatel wapperde, de *oproer-vlag* durft heeten?

De vraag is billijk, en de vroeger zoo democratische, maar nu door de ondervinding wijzer geworden Keulsche courant, zal wel eenigzins verlegen zijn met het antwoord. Zij heeft welligt niet nagedacht bij hare woorden, maar die hart heeft voor het koningschap, *kan* zoo iets niet schrijven. Zij moge er uit leeren, dat het getal der vervlogen jaren sedert 1848 nog wel niet groot is, maar dat de eerbied voor het koningschap, vooral in Pruissen, uitermate werd versterkt, en zij dus voorzigtig behoort te zijn in hare woorden. Men speelt niet meer met kroonen als in dat jaar der beroering, omdat met weet wat de spelers beöogden. Onder den mantel der vrijheid sloop menigeen rond, wiens hart heerschzuchtiger en wiens hand drukkender was, dan ooit een koninklijk gemoed of een koninklijke hand toonde te zijn. 't Volk heeft er leeren kennen, die vrienden heetten, maar vrienden uit eigenbelang en alleen uit zucht naar eer en grootheid.

Daar op dit oogenblik de algemeene aandacht op het voorgevallene te Neufchatel gevestigd is en van dien kant gewigtige gebeurtenissen te wachten zijn, zoo gelooven wij onzen lezers geen ondienst te doen met de geschiedenis van dat kanton eens vlugtig te doorloopen.

In de 18e eeuw dan was Neufchatel een Vorstendom, behoorende onder het huis Longueville, dat tot laatste afstammeling had *Maria*, hertogin *van Nemours*. *Willem III*, Koning van Engeland, deed na haar dood aanspraken gelden op het gebied, daar hij echter van af zag ten gunste van *Frederik I*. In 1806 moest de Koning van Pruissen van Neufchatel aan Frankrijk afstand doen; maar in 1815 werd het tot een Zwitsersch kanton verklaard en maakte nu deel uit van den Zwitserschen bond. Van dat oogenblik en niettegenstaande de herhaalde protestatien, bestaat de souvereiniteit van Pruissen op het nu vrij geworden Kanton slechts in naam, en wordt de Pruissische minister in Zwitserland slechts beschouwd als de afgevaardigde van eene vreemde Mogendheid en niet als de vertegenwoordiger van den Prins van Neufchatel.

De twist tusschen de Parijsche *Univers* en de *Ami de la Religion* is, zoo als onze lezers weten, *versmoord*, en dat was gemakkelijk, want zij die zich tot die handelingen leenden hebben kracht: de *Tuilerien* en het *Vatikaan*. Als een bewijs dat het Keizer *Napoleon* ernst is om den strijd te doen eindigen, wordt de *Moniteur du Loiret* gedwongen tot de mededeeling aan zijne lezers, dat hij voor twee maanden is geschorst, omdat hij in den bewusten twist partij koos voor de *Ami de Religion*.

Maar, het magtwoord van een *Napoleon* doet wel *zwijgen*, maar *overtuigt* niet. Stoffelijk geweld bezorgt Rome geen zegepraal, althans niet anders dan een tijdelijke. Integendeel, de strijd zal elders worden voortgezet, en die er in Frankrijk vroeger niet aan dacht, zal nu willen weten *waarom* de keizerlijke hand de drukkerij van den *Moniteur du Loiret* sloot.

Deze geheele zaak is weder een bewijs van Romes zwakheid, en tevens van de waarheid: Rome blijft staan, alleen door het *blind* geloof der leeken. Als elk zocht wat waarheid is, en gevonden hebbende, haar durfde verkondigen, dan was Rome gevallen.

Allengs wordt het duidelijk, hoe het staat tusschen het Westen en Napels. Koning *Ferdinand* zal inderdaad toegeven, en hij kwam tot dat besluit, sedert hem zeer ernstig werd aangezegd, dat er, als hij eene zeer milde amnestie bleef weigeren, een Fransch-Engelsch eskader voor Napels zou verschijnen.

Maar wanneer zal hij bewijzen dat hij gehoor geeft aan den eisch van het Westen?

Ja, de tijd is nog onbepaald, want hij zelf zegt: „*vooreerst* nog niet, want ik moet mijne eigene waardigheid ophouden. Het volk moet niet weten, dat ik goed doe om den wille eens anderen!"

Zal het Westen met die onbekende tijdsbepaling vrede hebben en de kerkers, waarin zoo vele onschuldigen zuchten, gesloten doen blijven?

Wij hopen: neen. Koning *Ferdinand* moet spoedig doen wat hij zedelijk verpligt is. Minder dan iemand zullen wij trachten te vergoelijken, dat de groote Mogendheden treden in de regten der kleinere, want als de dierbaarste regten der menschheid worden verkracht, zoo als, zijn de geruchten waar, te Napels geschiedt, dan achten wij de koninklijke waardigheid niet hoog genoeg, om onze stem niet te verheffen tegen zoodanige dwingelandij. Het volk is er niet om de Koningen!

Tusschen de Verhevene Porte en de Russische ambassade heeft, ten aanzien van het slangeneiland, nog geen officieel onderhoud plaats gehad. Welligt heeft de Russische gezant het nog te druk met de gewone beleefdheids-visites. Om te bewijzen, op hoe vriendschappelijke wijze Rusland en Turkije thans tegen over elkander staan, verhaalt men, dat een der Ministers van den Sultan onlangs zeide: „de oorlog is als een duël. Als het geëindigd is, geven de partijen elkanderen de hand en zijn betere vrienden dan ooit." (Aardig gezegd, maar ook nageleefd? Dat beslisse de tijd).

De Turksche schatkist is, zooals zij altijd was: bijkans ledig. De Porte zoekt wat velen doen, geld te krijgen op de snelste en goedkoopste wijze. De Franschen zullen haar wel met een crediet mobilier, of zoo iets, te hulp komen.

Men schrijft uit Albanie, dat drie Latijnsche priesters, beschuldigd van diefstal na afschuwelijken moord, ter dood zijn veroordeeld. Men zal de straf volvoeren, als de Paus de boosdoeners eerst van hunne priesterlijke waardigheid heeft ontdaan.

De zoogenaamde staatsgrepen (coups d'état) komen meer in de mode. De Koning van Hannover heeft bij eene proclamatie, *alleen op zijn gezag*, al de artikelen der constitutie van 1849, ten opzigte der finantien, vernietigd. De civiele lijst is door hem op 600,000 thalers bepaald.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Men leest in het Antwerpensche blad *de Schelde*:

„De tentoonstelling te Brussel van nyverheidsvoortbrengsels wordt sterk bezocht. Men ziet er voorwerpen die aen eenen ongelooflyk goedkoopen prys staen aengeteekend. Aldus ziet men zomerklakken van 20 centimen het stuk; klakken van fluweel, aen 45 centimen; strooyen hoeden voor mans aen 7 en aen 12 centimen, voor dames aen 50 en 75 centimen; botten van gryzen tyk aen 22 fr. het dozyn, dat is 1 fr. 83 centimen het paer. Men vindt er bretellen aen 8 centimen het paer. Een kleermaker van Hoei, *M. Rigaux*, levert klak, hemd, broek, sayetten kousen, schoenen met nagels beslagen, halsdoek, ondervest en kiel voor 12 fr. Men vindt er ook meubelen en huisraed aen eenen wonderbaer goedkoopen prys."

— Als eene zeldzaamheid mag aangemerkt worden, dat de heer *Th. van Dijk Hz.*, landbouwer te Schilligeham, onder Winsum, binnen de tien maanden verkocht en afgeleverd heeft, een paard voor *f* 800.00, eene kween voor *f* 600.00 en een schaap voor *f* 40.00.

— Naar men verneemt, zal aan de Israëlietische militairen, tot de verschillende korpsen van het leger behoorende, een verlof van eene maand worden verleend tot het vieren van de godsdienstige feesten, welke den 26 September a.s. aanvangen en den 26 Oct. daaraanvolgende zullen eindigen

— Z. M. heeft voor de gemeente Zwolle een raadsbesluit goedgekeurd, volgens hetwelk in die stad een hoofdelijken omslag van *f* 18,000 's jaarlijks zal geheven worden.

— Door de administratie van politie te Frankfort a/M. is aan de politie hier te lande mededeeling gedaan van een belangrijken diefstal van edelgesteenten ten nadeele van de vrouw de barones *Anselm von Rothschild* gepleegd. Er is namelijk uit het zomerverblijf van genoemde barones, in de nabijheid van Frankfort, ontvreemd een Chineesch gewerkt kistje en een bruin lederen koffer, bevattende paarlen, diamanten en andere edelgesteenten, ter waarde van omstreeks *f* 100,000, waaronder vier snoeren groote paarlen, hebbende eene waarde van *f* 40- a *f* 50,000, alsmede eene groote Oostersche onyx omzet met diamanten ter waarde van *f* 50,000. De ontvreemde voorwerpen zijn bijzonder kenbaar door hunne buitengewone schoonheid en zeldzaamheid. Op een' diamanten ring in den vorm van eene slang zijn aan den binnenkant gegraveerd de woorden: „In memory of N. M. de Rothschild", alsmede op een zwart geëmailleerden armband aan de binnenzijde de woorden: „In memory of Hannah de Rothschild," terwijl op een grooten Oosterschen granaat staan ineengevlochten de naamcijfers T. C. Er is eene belooning van *f* 2000 uitgeloofd voor den aanwijzer dier gestolene voorwerpen.

— Wij vernemen — zegt de *Utr. Ct.* — dat er bij de verschillende ondernemers der diligencedienst eene belangrijke verandering op til is; men is voornemens, om zich door het heel ons Rijk in dezen te vereenigen en zich tot ééne maatschappij te vormen; althans, zijn wij wel onderrigt. Daardoor zou het een en ander meer geregeld in verband kunnen gebragt worden, ten dienste van het reizend publiek. Reeds met Nov. aanstaande zou deze wijziging een aanvang nemen.

— In het *Journal du Limbourg* leest men, dat zich te Wiesbaden in de groote speelzaal een Hollandsch onder-officier heeft doodgeschoten. Sedert verscheidene jaren had hij zich reeds met het spel bezig gehouden en zijn gansche vermogen op die wijze vernietigd. Nog weinig bleef hem over, waarmede hij voor het laatst zijn geluk te Wiesbaden wilde beproeven, doch te vergeefs. Hij kocht daarop een pistool, laadde het met twee kogels en begaf er zich mede in de speelzaal, om nog eerst met de laatste 5 gulden die hij overig hield eene wanhopige zet te wagen. Toen ook deze mislukte, deed hij op de plaats, waar zijne laatste hoop vervloog, ook de laatste levensvonk verdwijnen.

— Z. M. heeft tot voorzitter van de Eerste Kamer gedurende de zitting van 1856—1857 benoemd de heer Mr. *J. A. Philipse*, lid dier Kamer.

Veendam, 5 Sept. Als iets bijzonders kan men vermelden, dat de koopvaardij-kapitein *Tamme P. Ligger*, van Appingedam, thans in het twaalfde jaar met zijn kofschip twee reizen naar Engeland en negennegentig reizen naar Noorwegen heeft gedaan, zonder ooit averij te hebben gehad, terwijl hij thans met de 100ste, zegge honderdste, reis naar Noorwegen bezig is, en ofschoon dit reeds meer dan de moeite waard is, om vermeld te worden, zeker is het nog wel zoo zeldzaam, dat hij al dien tijd en ook nu nog, denzelfden stuurman heeft. *Veend. Ct.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Eene particuliere correspondentie uit Parijs meldt het volgende: Het onverwacht staken van prins *Napoleons* reis door het Noorden, welke reis hem welligt den titel van „grootadmiraal van Frankrijk" zou hebben opgeleverd, baart hier niet weinig bevreemding, en spotvogels vinden er aanleiding in, om zich vrolijk te maken over den prins, die, zooals zij doen opmerken, geene zijner ondernemingen tot een goed einde kan brengen. Natuurlijk brengen zij 's prinsen reis naar de Krim in herinnering, van waar hij „dik en vet is teruggekomen onder voorwendsel van ongesteldheid," op het oogenblik dat de veldtogt een ernstig aanzien kreeg; thans, zeggen zij, komt hij van een togt naar de Noordpool terug zonder die ooit te hebben bereikt, en wel „omdat het in die streken waait." „Dacht hij dan," vragen de spotvogels, „aan de Noordkaap het zachte klimaat en den onbewolkten hemel van Indie te vinden?" Maar niet 's prinsen besluit om terug te keeren wekt in sommige gemoederen ongerustheid; veeleer zijn het de ware redenen die, naar men zegt, tot dat besluit geleid hebben, waarover men zich bekommert. Immers men zegt algemeen, dat de prins zijne reis niet heeft voortgezet uit hoofde van 's Keizers gezondheidstoestand, die vrees doet ontstaan voor zekere gebeurlijke gevallen, waarin bij de wet op het regentschap niet is voorzien. Dat de geruchten, waarop ik hierboven doelde, van nadeeligen invloed op de fondsen zijn geweest, is zeer natuurlijk. Overigens schijnt de regering zelve er op gedacht te hebben, dat 's prinsen plotselinge terugkeer tot allerlei gissingen en vermoedens bij het publiek kan aanleiding geven, en derhalve moet aan den doorluchtigen reiziger bevel zijn gezonden niet onmiddelijk naar Parijs terug te keeren, maar eerst een vrij lang bezoek bij den Koning van Zweden af te leggen. — Wat de betrekkingen tusschen den Keizer en zijnen neef betreft, reeds sedert lang was de eerste er op bedacht den prins van zich te verwijderen, daar men hem (den prins) teregt of ten onregte het voornemen toeschrijft, partij te trekken van de min of meer physieke gelijkenis die hij heeft met *Napoleon den Groote*, om, voor het geval dat de gelegenheid zich mogt aanbieden, de keizerlijke kroon aan den jeugdigen vermoedelijken troonopvolger te betwisten. Naar het schijnt heeft men prins *Napoleon*, om hem „op eene mooije manier kwijt te worden", op den koninklijken troon van de vereenigde Donau-vorstendommen Moldavië en Wallachije willen plaatsen; doch dit denkbeeld onzer diplomaten heeft de groote mogendheden met schrik geslagen, zoo zelfs, dat dezulken, die voor de vereeniging der twee genoemde gewesten gezind waren, onmiddelijk van meening veranderd zijn, om zich aan de zijde der voorstanders van het behoud van het *status quo* te scharen. Engeland en Rusland schijnen het ten dezen opzigte volkomen eens te zijn, om tot elken prijs te beletten, dat een prins uit het Napoleontische geslacht op een vreemden troon kome zetelen.

— Men zal zich uit de volgende omstandigheid eenig denkbeeld kunnen maken van de menigte petitien, welke de keizer ontvangt, als men weet, dat men bij de administratie der civile lijst verpligt is geweest een bijzonderen geëmploijeerde aan te stellen, die niets te doen heeft dan alle in verzen geschreven petitien aan den keizer, te lezen en daarover rapport uit te brengen.

— In de eerste dagen der vorige week was een meisje van 19 jaren bezig met een troep ganzen te hoeden in de nabijheid der gemeente Moulinet, bij Gien; zij had zich op den rand van eene sloot nedergelegd om uit te rusten, terwijl hare ganzen digt bij haar graasden. Een wolf, die hen ongetwijfeld beloerde, komt eensklaps op de ganzen toeloopen; deze nemen de vlugt en vliegen over het hoofd van het meisje heen, hetwelk op dit oogenblik overeind gaat zitten. De wolf, die de vogels met buitengewone snelheid vervolgde, de witte muts van het meisje ziende, meent dat het eene gans is en springt haar op het hoofd. Men verbeelde zich den schrik van het arme meisje. Zij geeft een gil en de wolf, op zijn beurt verschrikt, neemt de vlugt. De troep ganzen wordt op deze wijze van haren gevaarlijken vijand ontslagen; maar het meisje was zoodanig ontsteld over dit voorval, dat zij nog lang is blijven zitten beven en eerst door de hulp van eenige voorbijgangers tot haar zelve is gekomen.

— Een herbergier te Magnij (departement der Seine en Marne) had in zijn kelder, welke van geen luchtgat voorzien is, eene vrij aanzienlijke hoeveelheid aan het gisten zijnd bier staan. Twee personen bevonden zich dezer dagen in de herberg en eischten eene flesch wijn, waarop de herbergier zijne dienstbode naar den kelder zond om die te gaan halen. De

dienstbode kwam niet terug, waarop de vrouw des herbergiers zich naar den kelder begaf, doch ook niet terug kwam. Alsnu ging de herbergier zelf, doch ook deze zag men niet weder. De bezoekers der herberg een ongeval vermoedende, lieten zich door eene andere dienstbode den kelder wijzen en verdwenen eveneens. Deze laatste ging alsnu hulp halen en gelukkig passeerde juist een student in de geneeskunde; deze vernemende dat er gistend bier in den kelder was, kwam terstond tot het vermoeden, dat het koolzure gaz eene be dwelming bij de in den kelder afgedaalde personen te weeg gebragt had. Dit werd bewaarheid; niet dan met de grootste moeite mogt het gelukken hen uit den kelder te halen. De herbergier, zijne vrouw en de twee bezoekers herstelden, doch de dienstbode had reeds den geest gegeven.

ENGELAND.

De *Morning-Post* wijdt zeer uit over de krooning te Moscou en geeft, na de onmetelijke hulpbronnen van Rusland opgesomd te hebben, die het rijk ontegenzeggelijk in den eersten rang plaatsen, aan *Alexander II* eene handleiding, hoe hij waarlijk groot zal kunnen zijn. Daaronder behoort verloochening van de russische politiek zijner vaderen, het ontwaken uit den droom om eene algemeene heerschappij te willen uitoefenen en het opofferen van den wensch om de eerste plaats onder de europesche mogendheden te bekleeden; vervolgens de strikken der politieke kuiperijen te vermijden, en de grieksche kerk niet allerwege te willen doen bovendrijven. Wanneer *Alexander II* zich aan dit palmerstonsche formulier houdt, en de krachten van zijne onderdanen tot de bevordering van kunsten en nijverheid gebruikt, dan zal de czaar groot en gelukkig zijn en kan hij bij voorkomende gelegenheid rekenen op den krachtdadigen bijstand van de meest verlichte mogendheden; zoo niet, dan moge de ellendigste aanschouwer der krooning te Moscou zich gelukkig achten geen keizer van Rusland te zijn!

— In ééne Engelsche gevangenis zitten op dezen oogenblik niet minder dan 24 personen gevangen, beschuldigd van poging tot zelfmoord. Dit is in Engeland bij de wet onder de misdaden begrepen.

— Berigten uit Ierland over den bloedigen strijd, die dezer dagen bij eene begrafenis te Negagh, in het graafschap Tipperary voorviel, toonen, dat daar te lande onder de lagere klasse de verkeerde gewoonten bij zulke gelegenheden nog blijven stand houden. Het waren twee partijen, die vijandig tegen elkander overstonden en nu aan haren ouden wrok bot gingen vieren. Het eerste het beste voorwendsel is daartoe voldoende. Vóór de begrafenis heeft er eene doodewacht plaats. Het lijk ligt onder de tafel in een toestel, dat men min of meer eene kist kan noemen. Op de tafel staat whisky en tabak, en de zoogenaamde wachters drinken, rooken en vertellen allerlei bijgeloovige geschiedenissen. De hoofden verhitten zich en dra begint de rusie, welke noodzakelijk in vechten eindigt. Middelerwijl wordt op den doode geen acht geslagen en zijne tegenwoordigheid is zonder den minsten invloed op de vechters. Op een bord liggen eenige stukken geld; waartoe? Zij worden, naar oud vaderlijk gebruik, den doode medegegeven op zijnen langen, onbekenden weg. Veel ergerlijker is nog de slag, die somwijlen tusschen twee begrafenistreinen bij den ingang van het kerkhof geleverd wordt. De eene trein wil dan de andere vooruit en zoekt zijn doode het eerst te begraven, want de laatst begravene heeft ten zijnen laste, om de dooden in het vagevuur met water te verzorgen, tot dat er een nieuwe gast komt, die hem aflost.

— Wederom heeft eene nieuwe moordgeschiedenis groote verslagenheid te weeg gebragt. Zekere *John Dance* te Dudley werd vroeger door zijnen oom, den heer *Barr*, logementhouder aldaar, als brouwer enz., gebezigd, en vatte toen genegenheid voor diens dochter, *Anna Barr*, op. Uithoofde van zijne verslaafdheid aan den drank en verdere ongeregelde levenswijze mishaagde dit de ouders en werd hij uit zijne betrekking ontslagen, maar bleef zijnen oom van tijd tot tijd bezoeken en om de hand van het meisje aanhouden, nu en dan met bedreiging, dat hij haar het leven benemen zou, indien hij die niet verkreeg. L.l. Zaturdag kwam hij daar andermaal, in zeer beschonken toestand, en verkreeg bevel tot vertrekken, waarop hij zijne nicht toevoegde, dat zij hem dit niet andermaal zeggen zou. Te huis gekomen verklaarde hij op nieuw naar het huis van *Barr* te zullen gaan en deed zulks ook, in weerwil der afmaning zijner zuster. Het was na middernacht en het huis aan de voorzijde gesloten, doch *Dance* trad aan de achterzijde binnen en vond daar zijne nicht en nicht nog met eenig huisselijk werk bezig. Onverhoeds haalde hij nu eene pistool te voorschijn en joeg het meisje een schot door den hals en de onderkaak, zoodat zij bloedende en bewusteloos op den grond stortte. Terstond daarna knalde een tweede schot en viel de verdwaasde jongeling neêrs zijn slagtoffer neder. Hij had de pistool nabij zijn linkeroor geplaatst en zich de hersenen verpletterd, zoodat hij terstond dood was. Een wondheeler werd onverwijld geroepen en verbond de wonden van *Anna Barr*, die Zondag morgen nog in leefde, maar in nagenoeg hopeloozen toestand verkeerde.

BELGIE.

De *Indépendance Belge* wordt met eene geregtelijke vervolging bedreigd. Den 8 Sept. is generaal *Ortega* uit Madrid te Brussel aangekomen, opzettelijk om bij de regtbank eene klagt in te dienen over de Madridsche correspondentie in genoemd blad, waarin de generaal beschuldigd wordt eene dame op de Kanarische eilanden te hebben beroofd van het aanzienlijk vermogen, dat haar man bij zijn overlijden haar, als eenige erfgenaam, had nagelaten. Volgens den Madridschen correspondent der *Indépendance* zou generaal *Ortega*, destijds generaal der Kanarische eilanden, zich met twee hoofdofficieren verstaan hebben om valsche erfgenamen te stellen, met welke hij een groot deel der bezittingen van den overledene deelde. De correspondent voegt er bij, dat de auditeur van den krijgsraad, waarvoor de zaak is gebragt, voor generaal *Ortega* de straf van twintig jaren opsluiting in de ijzers eischte. De generaal beweert, dat de brief louter laster behelst, en dat die laster nog schandelijker is, ten eerste, daar het feit, waarvan gesproken wordt, gebeurd is een jaar voor zijne komst op de Kanarische eilanden, en ten tweede, daar hij (*Ortega*) juist thans zich voor het hoog militair geregtshof heeft te verantwoorden over eene beschuldiging, slechts bestaande in eenvoudig verzuim in de waarneming zijner openbare bediening.

DUITSCHLAND.

Het vermoeden van sommigen, dat Pruissen de hand had in de oproerige beweging der royalisten te Neufchâtel en de daardoor ontstane vrees voor verwikkelingen met genoemde mogendheid, schijnen niet geheel ongegrond te zijn geweest. In eene der laatste mededeelingen van de koningsgezinde partij gedurende hare kortstondige zege komt voor: „Men zegt, dat weldra een koninklijke commissaris zal aankomen, waaruit mag afgeleid worden, dat de mogendheden het ter zake van het land Neufchâtel eens zijn." Ook beweren velen, dat de opstandelingen de komst des Konings van Pruissen den 15 dezer te Neufchâtel hadden beloofd. Voorts verneemt men, dat in de portefeuille van graaf *de Pourtales* brieven zijn gevonden, waardoor de Pruissische regering niet weinig in opspraak gebragt wordt, en die welligt openbaar zullen worden gemaakt. Het dagblad *la Suisse* zegt, dat verscheidene buitenlandsche regeringen niet onbewust waren van de toebereidselen, die te Neufchâtel werden gemaakt en ducht ernstige moeijelijkheden voor Zwitserland. Deze vrees is echter als overdreven te beschouwen; immers de mogendheden hebben op het Parijsche congres duidelijk haar gevoelen kenbaar gemaakt betreffende het vorstendom Neufchâtel, door te weigeren het daartoe betrekkelijke punt te behandelen.

— Men leest in de *Börsen-Zeitung*: „Wij ontvangen eene tijding, die het bewijs levert, welke achting Pruissen zich heeft verworven door zijne onpartijdige houding in de Oostersche crisis. De Europesche commissie voor de vrije Donauvaart heeft het Pruissische lid, den heer *Bitter*, tot haren voorzitter gekozen. Deze keuze toont aan, dat men verwacht, dat de onderhandelingen door Pruissen met de grootste onpartijdigheid zullen worden geleid."

— Men herinnert zich welligt, dat eenige maanden geleden te Berlijn zeer veel gerucht gemaakt heeft een diefstal van papieren bij den generaal *von Gerlach* en den kabinetsraad *Niebuhr*, beiden vertrouwde raadslieden des Konings van Pruissen, die geacht werden buiten weten van 's Konings ministers eene briefwisseling met het Russische hof te voeren. Deze zaak, welke reeds bij de Pruissische kamers, tijdens hare jongste zitting, ter spraak gekomen was, en waarin de namen van hoog geplaatste personen genoemd waren, is den 7 dezer bij het staatsgeregtshof met gesloten deuren behandeld. De gewezen policiebeambte *Techen*, door wien de bedienden van de heeren *von Gerlach* en *Niebuhr* omgekocht waren om de papieren hunner meesters te ontvreemden en aan hem ter hand te stellen, was beschuldigd van dit als agent eener *buitenlandsche mogendheid* gedaan te hebben; hij is ter zake daarvan schuldig verklaard aan landverraad, en tot acht jaren tuchthuisstraf veroordeeld. Het schijnt, dat men met de buitenlandsche mogendheid Frankrijk bedoelt.

TURKIJE.

De heer *v. Boutenieff*, buitengewoon gezant van Rusland, heeft 27 Aug. den Sultan in het paleis Dolma Baktchi zijne geloofsbrieven overhandigd met de kennisgeving der troonsbeklimming van keizer *Alexander*. De Sultan ontving hem met de meeste onderscheiding en gaf in de vleijendste bewoordingen zijn genoegen te kennen over de keus van keizer *Alexander* in den persoon van den heer *v. Boutenieff*, daar die keuze de beste waarborg was voor de duurzaamheid der vriendschapsbetrekkingen, welke voortaan tusschen beide regeringen moeten bestaan.

GRIEKENLAND.

Eene zaak, die op zich zelve weinig zou beteekenen, heeft te Athene ernstige gevolgen gehad. De kommandant van Piraeus is verplaatst, ter zake van grieven, die de regering tegen hem had. Men schijnt den Franschen admiraal *Bouet-Willaumez* te hebben doen gelooven, dat de kapitein *Melingos* dit blijk van ongenade te danken had aan zijne welwillendheid jegens de Franschen. De admiraal heeft daarop eene heftige woordenwisseling gehad met den kommandant van Athene, overste *Tourel*. Intusschen is door de Grieksche regering een ander kapitein van Piraeus benoemd, dien de kommandant niet schijnt te willen erkennen; deze moet daarentegen een Fransch officier tot kommandant van Piraeus hebben benoemd. Deze zaak moet zulk een loop hebben genomen, dat de minister van buitenlandsche zaken dienaangaande nota's heeft gezonden aan de Westersche gezanten, terwijl dezen, en met name de admiraal, nadere instructien van hunne regeringen wachten.

ASSEN, 13 September.

Heden ontvangen wij de navolgende Telegrafische berigten.

'sHage, 13 Sept. Blijkens de *Staatscourant* is de heer *de Willebois* benoemd tot Gouverneur van Limburg.

Amsterdam. Vrijdag, 12 Sept. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{15}{16}$ percent. Dito 4 pCt. $95\frac{1}{16}$ percent. *Rusland* bij Hope en comp. 1798 en 1816 5 pCt. $103\frac{7}{8}$ percent. *Oostenrijk* Metalliek 5 pCt. $77\frac{1}{4}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad op 9 vat op het najaar *f* 504. Raapolie op zes weken *f* 52. 128 ponds bonte Poolsche Tarwe *f* 478. 121 ponds Donausche Rogge *f* 275.

— Te Zuidlaren zijn, naar men verneemt, sedert het ontstaan der longziekte, 14 runderen deels aan die ziekte gestorven deels afgemaakt. Twintig runderen zijn ingeënt, die alle tot nu toe van de ziekte zijn verschoond gebleven.

— In den Franschen *Moniteur* leest men den volgenden wenk, die ook bij dezen of genen van onze lezers welligt behartiging verdient: „Op het oogenblik dat de jagt op het punt staat van geopend te worden, kan men niet genoeg aandringen op het hooge belang dat er in gelegen is, de vogelen niet te vernielen, welke tot de klasse der insekteneters behooren, wijl men deze de natuurlijke en waakzame wachters onzer oogsten noemen mag. Zoo zijn de nachtegalen, de grasmusschen, bloedvinken, de kwikstaarten, de roodborstjes enz. enz., benevens de onderscheidene soorten van meezen. Des winters zoeken de meezen op de boomen de rupseneijeren, waarmede zij zich voeden. In het voorjaar onderhouden zij hunne talrijke nestjes met rupsen. Men heeft berekend, dat elk jong gemiddeld per dag meer dan tachtig van die insekten verslindt; men oordeele dan over de verbazende hoeveelheid rupsen, waarvan een paar meezen ons in een jaargetijde kan bevrijden. Dergelijke diensten worden ons ook bewezen door de hoppen, enz., als door de zwaluwen en gierzwaluwen, die tot in de hoogste luchtstreken eenen hardnekkigen oorlog tegen de insekten voeren. Maar een vogel, die vooral dient gespaard te worden, is de uil. De ratten, de veld- en andere muizen hebben geen meer geduchten vijand en men weet, hoeveel schade die knagers aan allerlei veldvruchten toebrengen. Ten slotte: de vernieling van vogels, welker vleesch niet gegeten wordt, is niet alleen nutteloos, maar ook daarenboven allernadeeligst voor de belangen van den landbouw."

— Als een bewijs van de toenemende duurte van het heideveld in de nabijheid dezer stad kan dienen, dat onlangs bij eene verkooping van gronden van de gemeente een perceel heideveld, groot 46 roeden 20 ellen, *f* 208.50, een ander perceel, groot 40 roeden 16 ellen, *f* 179-„ en een derde perceel, groot 37 roeden, *f* 113.50 heeft opgebragt. Een hoekje grond, met eenige elken telgen bepoot, groot 4 roeden 10 ellen, is gekocht voor *f* 73-„.

* **Rolde, 10 Sept.** Op de jaarmarkt, gisteren alhier gehouden, waren aangebragt 11 hengsten, 1556 ruinen, 1578 merrien, 340 veulens, 30 stieren en ossen, 2216 koeijen, 362 kalveren of jongvee, 1689 Drentsche schapen, 933 varkens etc. Onder de paarden zijn mede begrepen de paarden, voor rijtuigen gespannen. De markt was druk bezocht, de handel levendig en de prijzen waren voor de beste soorten hoog. De hengsten golden van f 100-„ tot f 200-„, de ruinen van f 35-„ tot f 250-„, de merrien van f 50-„ tot f 300-„, de veulens van f 25-„ tot f 150, de koeijen van f 35-„ tot f 175-„, de stieren en ossen van f 20- tot f 75-„, de kalveren en het jongvee van f 20-„ tot f 60-„, de Drentsche schapen van f 2-„ tot f 8-„, de varkens van f 4-„ tot f 45-„.

* **Ruinen, 9 Sept.** Eergisteren nacht zijn bij den Rijks-commies *J. Fischer* alhier, terwijl het huisgezin reeds te bed was, de glazen boven de voordeur ingeslagen.

* **Gramsbergen, 10 Sept.** Toen in de vorige week de 4e sectie der Overijsselsche kanalen opengesteld is, is men dadelijk begonnen, om de vele keijen, die te Ane liggen en bestemd zijn voor den weg van Hardenberg naar de Hannoversche grenzen, langs dat kanaal met bokken naar de plaats hunner bestemming te brengen. Gisteren nacht is echter één dier bokken vol steenen in de onmiddelijke nabijheid van het Anerveer in de Vecht gezonken. — Men verneemt, dat tegen den 13 dezer de schouw aan het Anerveer weder geheel in orde en de passage aldaar hersteld zal zijn.

* **Meppel, 11 Sept.** Ofschoon hier reeds eenige weken schapen ter markt zijn gebragt, was het heden de eigenlijke schapenmarkt; het van verschillende plaatsen aangevoerde getal magere schapen was zeer groot; de handel daarin was flaauw, uithoofde van den grooten aanvoer en van de buitengewoon hooge prijzen, die voor deze meestal oude en magere schapen werden gevraagd; de prijzen waren van f 3.50 tot f 6-„; inderdaad prijzen, waarvoor men in vroegere jaren de beste en vette schapen kocht. Tengevolge van het een en ander is men dan ook genoodzaakt geworden, vele schapen onverkocht huiswaarts te voeren.

De prijzen van het koorn, vooral van rogge, waren heden bij geen grooten aanvoer dalende en minder dan de vorige week; de oude rogge gold omstreeks f 8.50 het mud, terwijl de nieuwe voor ongeveer f 8-„ werd verkocht; echter daarin bestond trage handel, van wege de vrij ergenatheid, zoodat de bakkers veel van dezelve niet konden gebruiken; het schijnt wel, dat de landlieden de laatst binnengehaalde rogge, die veel van het regenachtige weder heeft geleden, het eerst ter markt brengen. Als dergelijke rogge eerst den noodigen droogtijd ondergaan, zou zij zeer in deugdelijkheid toenemen. De boter was nagenoeg van denzelfden prijs als de vorige week.

* **Dwingelo, 11 Sept.** Men verzekert, dat de onderwijzer *J. Klazinga* van Leggelo binnen kort zal vertrekken naar Zuid-Barge, gemeente Emmen, welke school, in vereeniging met Nieuw-Dordrecht, door hem provisioneel zal worden waargenomen, en dat men voornemens is dispensatie van 't vergelijkend examen voor hem aan te vragen.

* **Appelscha, 10 Sept.** De jaarlijksche boekweitverkooping van de veenen van Appelscha en Fochtelo heeft wederom plaats gehad. Werd zij voorgaande jaren, inzonderheid verleden jaar, duur verkocht, heden was ze nog duurder, en men denkt, dat, zullen de koopers er schadeloos afkomen, het weer hun bijzonder gunstig moet zijn.

* **Frederiksoord, 10 Sept.** Het inhalen der winterrogge is afgeloopen. Door de veelvuldige en aanhoudende regens ging dit werk den slakkengang; in de laatste dagen

---

DE VERTELLER ENZ.

BIJGELOOVIGHEID.

Het volgende feit, dat voor de regtbank van Luik voor weinige dagen is vervolgd, dient om te bewijzen, hoe ligtgeloovig het volk in 't Walenkwartier nog is.

Voor gezegde regtbank verklaart vrouw Gilles: Ik had achterdocht over de getrouwheid van mijne meid; ik deelde dit mede aan mijne geburen; deze zeiden: Wilt gij de waarheid weten, gaat naar vrouw Nizet, die de kaart legt. Ik ging er naar toe, zeide haar waarvan er zake was, en zij nam zij 3 spel kaarten, die zij onderen mengde en mij zeide: „De beste uwer meiden deugt niet, en de slechtste is die, welke gij er niet voor zoudt nemen."

Zij mengde de kaarten op nieuw, en schreeuwde: „Daar is u nog wat anders voor de deur: gij zult noch man, noch kinderen terug zien, want heden nog moet gij de vreeselijke dood sterven. „En hoe dat! vroeg ik vol schrik?" Gij wordt vermoord om uw geld, door een man, die u afwacht in het bosch dat gij door moet gaan. — Ik heb toch maar 7 francs. — Wel, geef mij dat geld, zeide zij, ik zal het u dan dat ongeluk van u af te keeren. Dan nam zij een dik boek, vol zwarte beelden, legde het op mijn hoofd, morde iets, wat ik niet begreep en zeide toen: „Ga nu maar heen, over twee dagen spreek ik goed voor u, en dan komt gij terug met 10 francs en 3 rokken op een; de onderste omgekeerd, 3 knoopen in het lint van den voorschoot." — Zoo deed ik: zij hield twee van de rokken en mijnen voorschoot. — Ik had ook een ham bij mij: Zoodra vrouw Nizet ze gewaar werd, zeide zij: „Dat is juist wat wezen moet; haal de ham uit den korf." Dan legde zij een tafellaken op tafel, plaatste de ham er op, en haalde een bajonet uit de kast, tot mij zeggende: „Steek ze door de ham, en gij zult uwen moordenaar doodsteken!" Verschrikt antwoordde ik: „Dat durf ik niet." — Dan zal ik het voor u doen, hernam zij, en door de ham gestoken hebbende, zeide zij: „Laat ons nu bidden, de kerel is kapot." Dan wentelde zij de ham in het laken, zette een krucifix en twee kaarsen op tafel, en deed mij bidden, terwijl zij de ham in hare kast verborg.

Heel verbaasd, wilde ik uitgaan, toen vrouw Nizet de kaarten op nieuw mengde, en tot mij riep: „Och God! nu is het uw man die bedreigd is! Wat zoudt gij geven, om hem te redden?"—Daar voor zou ik geven, alles wat ik bezit.— Nu, gij zijt eene brave vrouw; zoo veel vraag ik niet: breng mij maar een rok van 11 fr., een hemd van uwen man, en 35 fr. waarop hij geslapen moet hebben. — Daar ik het geld niet had, moest ik dadelijk eene koe verkoopen, en bragt haar vrijdags al wat zij gevraagd had. De week later deed zij mij mijnen man meêbrengen; daar zijnde, legde zij de kaart, en zegde daarop: Ach lieve man! de dood zit u van alle kanten op het lijf, en om alle onheil van u af te wenden, moet gij 's middernachts missen laten doen op het kerkhof, en een noveen houden.— Een lang wijf, dat ten uitvoer bragt al wat vrouw Nizet vertelde, moest die noveen doen, en dat kostte te zamen 30 fr., zoo niet, dan was mijn man naar de eeuwigheid!

Wij beloofden ze te brengen, met een tweede ham, om ze te begraven, juist zoo als het voor mij geschied was. Toen zij ze ontving, gaf ze ons een doosje over, dat *weerdigheid* bevatte, zeggende: „Daar, leg uwe francs op den bodem; god, dat is genoeg om alle kwaad van uw huis te verwijderen." Maar dat doosje kostte ook nog 30 francs, juist wat ons van den verkoopprijs der koe overbleef. Geen geld meer hebbende, deed zij mij 3 shals 3 neusdoeken en andere kleedingstukken brengen. Alles was ik kwijt, op mijne oorringen en trouwringen na. Om ze beet te krijgen, zei de heks; „Om goud te bekomen, moet er goud wezen, breng mij uwe oorringen en trouwring, om door middel van mijne bovennatuurlijke magt zal ik in uw doosje zooveel goud doen komen alsgij maar wilt. Twijfelt gij er aan, vraag liever aan die vrouw." Deze bevestigde al wat vrouw Nizet vertelde, er bijvoegende: „Ik heb ook zoo gedaan en in mijn doosje zooveel goudstukken gevonden als er in konden; doch ik mogt maar een stuk in eens wisselen, om de menschen geen achterdocht op al dat goud te geven.

Dan gaf ik al mijne ringen over, er bijvoegende: Nu moet gij niets meer vragen, want ik bezit geen centiem meer om eene tas koffij onder weg te drinken. — „Daar zal het niet op aankomen, gij zult ze hier drinken", en tegelijk maakte zij de koffij gereed en deed mij drinken; doch nauwelijks had ik de koffij in het lijf, of voelde zoo geweldige maagpijn, dat ik meende te sterven. De heks paaide mij en gaf mij een glas likeur, uit verschillende likeurflesschen geschonken, te drinken. Ik behield de maagpijn en kwam met moeite 't huis. Ik verhaalde aan mijn man, wat mij overkomen was, en meenende, dat het beest wilde eindigen door mij te vergeven, wilden wij geen voet meer bij haar zetten. Eene andere getuige, hottedraagster, 60 jaren oud, wo-

van droog weder sloeg men handen aan 't werk, 't werd met kracht doorgezet en voleindigd. De late haver, welke dezen zomer door den hagelslag veel heeft geleden, is thans gezigt; ze heeft zeer veel zaad door de bewerking verloren; ook het stroo is tot voeder niet van de beste kwaliteit. Met de rotziekte der aardappelen is 't hier op de zware zandgronden heel erg; men kan rekenen op $^2/_3$ en op sommige akkers $^3/_4$ verlies, ja er zijn akkers met aardappelen, die bijna geheel verloren zijn. Op de ligtere zand- en veengronden is 't met die vrucht veel gunstiger en daarop geeft 't een goeden oogst.

REGTSZAKEN.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

10 Sept. A. C. A., arbeidster te Schoonoord, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, veroordeeld tot zes weken gevangenisstraf en f 8-„ boete; — J. A. B. en A. J. B., arbeiders te Stadskanaal, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, ieder veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf en f 8-„ boete-„; — A. G. de V., arbeidster te Diever, wegens diefstal, gepleegd onder verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot f 1-„ boete; — J. M., arbeidster te Smilde, wegens het toevoegen van smaadwoorden, veroordeeld tot f 8-„ boete; — J. B., te Schoonoord, bij verstek, wegens het moedwillig toebrengen van slagen, veroordeeld tot zes weken gevangenisstraf en f 8-„ boete; — J. van den B., arbeider te Meppel, wegens diefstal vrijgesproken, als zijnde de arglist niet bewezen; — G. ten B., arbeider te Hoogeveen, wegens het vervoer van gedistilleerd, ongedekt met geleibiljet, veroordeeld tot f 25-„ boete en subsidiair tot 6 dagen gevangenisstraf.

INGEZONDEN STUKKEN.

De rigting van het nieuwe kanaal van Assen op Groningen, voor zoo ver het grondgebied van Assen betreft, zal, naar aanleiding van een onlangs ingediend adres, weder bij den Raad ter sprake komen. Wij meenen de aandacht van de ingezetenen en van het bestuur op nieuw te moeten vestigen op de lijn, langs de zuidelijke cingelgracht en vervolgens met een kom of kolk bij het geregtshof; dan zullen de neringdoenden in de geheele gemeente voordeel van het kanaal hebben en niet alleen de paar winkeliers aan de vaart; dan zal er de schoonste gelegenheid bestaan tot uitbreiding van Assen en de gemeente zal het subsidie van f 25,000 geheel kunnen vinden, door den gemeentegrond, die aan het kanaal komt te liggen, voor huisplaatsen te verkoopen; iets, dat voor de ingezetenen van het grootste belang is, daar de schulden der gemeente schromelijk toenemen. Laat iemand dit voordeel van het volgen der lijn langs de zuidelijke cingelgracht tegenspreken als hij kan! En zoo hij dit niet kan, waarom dan deze rigting niet gevolgd, de eenige, waarbij de tegenwoordige ingezetenen van Assen werkelijk voordeel hebben. Moge het maken van beschoeijingen etc. al meerdere kosten vereischen, welnu, de geldelijke voordeelen, die deze rigting overigens voor de gemeente aanbiedt, laten toe, dat de stad zich eenige opofferingen getrooste.

X.

In eene der vorige *Drentsche Couranten* komt een berigt voor, omtrent de naamafleiding van eenige dorpen, in het westen der provincie gelegen, dat door eenigen wel zeer aardig zal gevonden worden; maar niets meer is dan eene woordspeling. Het volgende is overeenkomstig de geschiedenis: In overoude tijden werden de tegenwoordige provincien Groningen, Drenthe, Friesland, een groot gedeelte van Noord-Holland en een gedeelte van Overijssel bevolkt door Noormannen, wel bekend in de geschiedenis; deze waren grootendeels afkomstig van de westkust van Zweden, alwaar een volk woonde Firaezen genoemd. Deze Noormannen stichtten hier te lande een koningrijk, breidden zich meer zuidwaarts uit en noemden zich Friezen. Voortdurend kwamen ook uit andere gedeelten van Skandinavie volken, welke zich met geweld in de genoemde provincien nederzetten, deze aandrang werd zoo sterk, dat omstreeks het jaar 679 de Friezen door de later overkomende Noormannen verdreven werden uit Groningen, Drenthe en een gedeelte van Friesland (de gemeenten Oost- en Weststellingwerf), en het kwartier Vollenhove, den Frieschen Koning *Radboud* gevangen namen en het land onder het bestuur van een anderen Noorman stelden. Dit was dus eene nieuwe gevestigde orde van zaken, wordende de bewoners later niet weder verjaagd, waaruit volgt, dat de tegenwoordige inwoners afstammen van die Ridderlijke Noormannen en geenszins van de Saksers.

In het jaar 679 werd ook de Noordsche godsdienst weder mede overgebragt en de hoofdzetel daarvan en van de priesters, welke het heilige schrift, het Runenschrift kenden, werd geplaatst in het zuidwestelijk gedeelte van de provincie Drenthe, en die plaats naar de kenners van dat Runenschrift genoemd: Runen, dat later verbasterd werd in Ruinen.

Vervolgens kwamen de Franken opdagen, overwonnen de Nooren, herstelden *Radboud* als Koning, poogden de afgodsdienst uit te roeijen en de Christelijke godsdienst in te voeren.

In die gedeelten van het land, welke geheel veroverd werden, verloren de inwoners hunne vrijheid en aldaar werden gestigt Heerlijkheden, welke ieder kwamen onder het dadelijk beheer van een van de Opperhoofden der Franken, om daardoor ook verdere invallen der Nooren te keeren en het oog te houden op de reeds aldaar wonenden.

Een van de voornaamste daarvan was de Heerlijkheid Runen, welke, volgens de legende, kwam onder het erfelijk bestuur van een der zonen van den toenmaligen Frankischen Koning, en deze legende kan zeer wel waarheid zijn, en men daarvan overtuigd worden, indien men denkt aan de zeer uitgebreide regten, welke die Heeren bezaten, zoo zelfs, dat de Abten der aldaar bestaande Abdijen met hunne kloosterlingen aan hunne regtspraak onderworpen waren.

Blijkende het verder uit het bestaan van twee Abdijen in die Heerlijkheid, dat een der oogmerken, het invoeren der Christelijke religie, volmaakt bereikt werd.

Coevorden, 4 September 1856. V. R.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eene DOCHTER G. BOELENS BAVINGE, geliefde echtgenoot van
R. SWARTWOLT.
Peize, 9 Sept. 1856.

De PROVINCIALE COMMISSIE van ONDERWIJS in Drenthe zal hare **najaarsvergadering houden** te Assen, op *Dingsdag* en *Woensdag* den 14 en 15 October e.k.. Zij, die zich dan willen laten **EXAMINEREN,** gelieven zich te gedragen overeenkomstig het aangekondigde in de Nieuwe Bijdragen ter bevordering van het onderwijs en de opvoeding, voor de maand Augustus l.l.
SWATERS VAN SCHAUMBURG,
Secretaris.

Bij J. OOSTERWIJK te Beilen, zijn **4 verloopen BEESTEN**, naar gissing om de 2 jaren oud, waarbij **3 vaalkleurige** met 1 WITTE KOL en **1 zwart-bonte** met DITO KOL, gemerkt E. E. op de regter plaat; — tegen vergoeding der gemaakte kosten, zijn dezelve aldaar terug te bekomen.

Een Molenaar, die voldoende getuigschriften van zijne bekwaamheid en soliditeit kan geven, wenscht te **HUREN: Een**
WIND-KORENMOLEN.
Diegenen, welke zoodanigen **MOLEN te huur** hebben, worden verzocht hem daarvan per brief kennis te geven. Adres aan het Postkantoor te Assen, onder letter **W.**

Schoon-oord, 12 September 1856. Op het Oranje-Kanaal zijn voorhanden: ruim **1600 DAGWERKEN TURF,** de prijs is heden bepaald van **f 34.„** tot **f 40.„ het dagwerk.**

LEES HIER.

Er worden gevraagd met November aanstaande: Eene **KEUKENMEID**, tevens met de BOERDERIJ kunnende omgaan, en eene **KAMERMEID**, tevens geschiktheid hebbende als KINDERMEID. Adres bij den UITGEVER dezes.

WORDT GEVRAAGD:

een **BAKKERSLEERLING**, om dadelijk in dienst te treden bij W. BEENING te Zuidlaren.

Ondergeteekende beveelt zich beleefdelijk aan tot het **leveren** van
Metselsteenen
aan zijne FABRIEK, in de nabijheid van Dieverbrug voorhanden.
Diever, Aug. 1856.
W. N. BOLT.

NAAR BATAVIA EN SOURABAIJA,

ligt te Amsterdam in lading, om tegen ultimo dezer maand te vertrekken: **Het snelzeilend gekoperd Barkschip** ***PROVINCIE DRENTHE,*** kapitein H. BECKERING, hebbende uitmuntende inrigtingen voor den overvoer van **passagiers**.
Te bevragen bij de kargadoors HOIJMAN en SCHUURMAN te Amsterdam.

VERKOOPHUIS EN DE BEKENDE DÉPOTS.

Het middel tegen de Ziekte der Varkens heeft zich door de veelvuldige genezingen, er door verkregen, bij de Landbouwers in den omtrek dezer Stad zulk eenen goeden naam verworven, dat wij alle dagen bestellingen daarop ontvangen; het moet een best middel zijn, volgens het zeggen der Boeren. Zend mij ten eerste nog een kist met de andere artikelen, enz.
Rotterdam, 2 Sept. 1856. J. A. KLINGER en Co.
Men geeft de Varkens 's avonds en 's morgens twee lepels daarvan door hun voer; als zij niet meer vreten, moet men hun dezelfde hoeveelheid met een halve Nederl. kan water vermengd ingeven.
De Kruik kost f 1.40. — Met eene Kruik kan men 6 en meer Varkens genezen, als men er dadelijk bij is.

Over het Perzisch **INSECTEN-POEDER**, dat overal even gunstig ontvangen is, hoort men slechts ééne stem van goedkeuring onder de consumenten. Het roeit de Vlooijen en Weegluizen uit, verniel de Rupsen, bewaart de Bloemen, doodt de Mot en zuivert het schip met man en muis van alle Ongedierte.
In alle Dépots wordt een klein verslag met gebruiksaanwijzing afgegeven; de prijs is 50 ct. het zakje.

HEMEL'S HONDEN-POEDER tegen de Hondenziekte en Hondsdolheid moet zeer probaat zijn, volgens de in het verledene jaar door deskundigen in Frankrijk verkregene uitkomsten. Een pakje met gebruiksaanwijzing kost 50 cents.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 12 September.

Tarwe, Jarige	70	N.pd. / —.—	Boekweit, zand	60	N.pd. /	7.10
„ N. Oml.	68	„ „ 12.35	„ „	62	„ „	7.60
dito.	70	„ „ 13.10	„ veen	64	„ „	0 00
„ „ Old.	66	„ „ 11.25	„ „	66	„ „	0 00
„ „ „	70	„ „ 12.75	Paardeboonen.. /	7.75	à	8.50
Rogge, N. Inl.	62	„ „ 6.80	Groene Erwten. „	00.00	à	00.00
„ „ „	64	„ „ 7.40	Graauwe „ „	00.00	à	00.00
„ „ „	66	„ „ 8.00	Koolzaad . . . /	10.00	à	15.75
Haver, N. dikke	40	„ „ 0.00	Gort, grove . „	10.75	à	11.25
„ „	42	„ „ 0.00	Gort, parel , „	00.00	à	00.00
„ Voer	36	„ „ 3.90	Olie, raap per vat	49.00	à	00.00
„ „	40	„ „ 4.30	Raapkoeken.		à	—.—
„ Zwarte	36	„ „ 3.60	Lijnkoeken	—.—	à	—.—
„ „	38	„ „ 3.90	Boter $^1/_4$ ton. . . .	—.—	à	—.—
Garst, N. wint.	54	„ „ 7.75	Boter $^1/_8$ „		à	—.—
„ „ „	56	„ „ 6.25				
„ „ zomer	56	„ „ 0.00				
„ „ knob.	60	„ „ 6.65				

In den handel is heden weinig omgegaan. Tarwe slap en niet dan lager te plaatsen. Rogge bij gerijven in een doen. Boekweit vooral in de ligte soorten moeijelijk te plaatsen. Garst met geringe handel en 25 Cents lager afgegeven. Oude Haver niet aan, Nieuwe slap en niet dan lager te plaatsen. Boonen stil. Koolzaad, ofschoon lager aangeboden, bleef genoegzaam zonder koopers. Gort stil.

ASSEN, den 11 September. W.-Rogge f 7,00 tot f 8.50. — Zand-Boekweit f 7.25 a f 8.87⁵. — Veenboekweit f 0,00 tot f 00,00. — Haver f 0,00 tot f 0,00. — Ruigwitte Aardappelen f 1,75 tot f 1.80; roode Venlosche dito van f 0,00 tot f 0.00. — Hooi f 00,00 tot f 00,00. — Stroo f 0,00 tot f 0,00. — Varkens biggen tot f 0,00. — Eijeren de 100 stuks f 2,25 a f 0.00. — Grasboter f 0,87⁵ tot f 0,90. — Roggebrood de 6 Ned. pd. f 0,60.

COEVORDEN, 8 Sept. Rogge / 8.25. Boekweit / 8.25. Boter / 0.75.

HOOGEVEEN, 9 Sept. Rogge hoogste f 8.40, laagste f 8,00. Boekweit hoogste / 9.30 laagste f 9.00. Haver / 3.40. Honig per ℔ / 0.00. Boter het N. ℔ / 0.90. Roggebrood de 6 Ned. ℔ f 0.57.

MEPPEL, 4 Sept. Rogge f 9,00 a f 8,00. Boekweit f 8,00 f f 9,50. Boter $1^1/_2$ N. ℔ f 1,45 a f 1,65. Boter per $^1/_8$ vat a 20,00 a f 22,00.

WOLVEGA, 10 Sept. Rogge van f 8.00 tot f 9.50; aangevoerd 65 mud. — Boter f 46.50; aanvoer 122 $^1/_4$ en 57 $^1/_8$ tonnen. — Vriesche Aardappelen f 0.00 tot f 0.00.

AMSTERDAM, 10 Sept. TARWE en ROGGE lusteloos; slechts bij kleinigheden verkocht; van Tarwe: 129 ℔ bonte Poolsche f 500; 128 ℔ dito f 470, 475, 480; 128 ℔ witb. dito f 537; 122 ℔ nieuwe dito f 478; en van Rogge: 120 oude Pruiss. f 310; 123 ℔ Engelsche f 290. — GARST lager; 99 ℔ Vriesche Winter f 198. — HAVER en BOEKWEIT zonder handel. — KOOLZAAD lager afgegeven; op 9 vaten Olie in Sept. £ 85; Oct. £ $85^1/_2$; Nov. £ 86. — LIJNZAAD prijshoudend; 109, 110 ℔ Riga f 300, 113 ℔ Bessarab. f $357^1/_2$, — RAAPOLIE flaauw; op 6w. 53; Vliegend f $51^1/_2$; 1o. Oct. f $50^1/_2$, $49^3/_4$, 50; Nov. f $49^1/_2$, $^1/_4$; Dec. f $49^1/_4$, 49. — LIJNOLIE dadelijk weder hooger, op termijn als genoteerd gedaan; op 6w. f 43, Vliegend f $41^1/_2$; 1o. Oct. f 41, 40, $40^1/_2$; Nov. f 39, $38^1/_2$; Dec. f 38, 37, f $37^1/_2$. — HENNEPOLIE op 6w. f $46^1/_2$; Vliegend f 45. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 92 a 95. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f $9^1/_2$ a 14.

SCHIEDAM, 10 Sept. MOUTWIJN f $25^1/_2$ per vat contant begin beurs veel gekocht, later stiller. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f $30^1/_2$ a 31 per vat contant.

230ste **STAATS-LOTERIJ.** VIERDE KLASSE.

2de Lijst. No. 828 en 17325 ieder f 1250. Nos. 6718, 9220, 12017 en 17668 ieder f 1000. Nos. 8571, 8692 en 11273 ieder f 400. Nos. 7571, 8838, 9317 en 17257 ieder f 200. Nos. 3780, 5292, 12817, 15646 en 18500 ieder f 100. — 3de Lijst. No. 8589 f 25000. Nos. 2429, 15856, 16757 en 18614 ieder f 1000. No. 2445, 6980, 10094, 10393, 10990 en 18300 ieder f 400. Nos. 132, 4600, 8563 en 14595 ieder f 200. No. 19842 f 100. — 4de Lijst. No. 18097 f 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 11 September 1856.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	$2^1/_2$	pct.	$63^{15}/_{16}$	*Polen.* Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	$75^7/_8$	*Spanje.* Oblig.	$1^1/_4$	„	25
„ „	4	„	$95^7/_{16}$	Obligatien	3	„	$44^3/_4$
Amort. Synd.	$3^1/_2$	„	$90^3/_4$	Binnenl.	3	„	40
Handelm.	$4^1/_2$	„		Amortisable			
O.I. Leening	4	„		Bewijz. Coup			
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	$4^1/_2$	„		Oblig. Goll	5	„	$81^1/_2$
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	65
Rusl. Ob. Hope	5	„	$103^3/_4$	„ Metal.	5	„	$77^3/_8$
Dito 1828/29	5	„	$103^1/_8$	„ „ N.	5	„	$85^3/_4$
Cert. 1831/33	5	„	$92^7/_8$	„ „	$2^1/_2$	„	$39^1/_8$
Dito 1840	4	„	$85^{13}/_{16}$	*Belgie*, Cert.	$2^1/_2$	„	
Dito Stieglitz	4	„	$85^3/_8$	Rothschild	$2^1/_2$	„	$52^1/_{16}$
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	$45^3/_4$
Cert. van dito	6	„	$65^3/_{16}$	„	4		
				Amerika Bank-Act.			$1^3/_8$

nende te Luik, verklaart: Voor eenige jaren kwam ik bij vrouw Nizet aan de deur, om waren te verkoopen. Terwijl zij een boek uitzoeken was, kwam haar zoon er bij, zeggende: „Moeder gij moet de kaart bij N. gaan leggen. — Zie, zeide ik, zijt gij eene kaartlegster? — Ja, en kan in de hand zien, wat u zal overkomen. — Ik heb geen geld om te betalen, antwoordde ik. ik ben maar eene arme koopvrouw, en daarbij heb ik een man, die al twee maanden ziek ligt. — Reden te meer, hernam vrouw Nizet; leg op de tafel al wat gij in uwe zakken hebt. Ik legde mijn geld en mijne rozenkrans neer; dan nam het wijf mij bij de hand, zag alles na en las van alles in een boek met beelden, waar ik niets van verstond. Daarna zeide zij mij: „Uw man is betooverd; de cholera heeft u over vijf personen in rouw gebragt en gij zelve zult binnen eene maand sterven." Inderdaad droeg ik rouw over vijf personen van mijne familie. die aan de ziekte gestorven waren.

Ik ging vol angst de deur uit; ik deed mijne ronde in het dorp en keerde naar Luik terug, altijd aan de voorzegging van dat wijf denkende. Aan de kerk van Sprimont gekomen, wilde ik eenen omweg zoeken, om niet langs het huis van Nizet te komen; maar het wijf lag voor de deur en zeide: „Gij meendet eenen omweg te nemen, maar ik had iemand aangesteld, om op u te letten en u hier te brengen, kom binnen." Dan gaf zij mij drie wassen koekjes, zeggende: „dat zijn drie *waardigheden*, een hangt gij om uwen hals, een om dien van uwen man en de derde om den hals uwer werkvrouw." Dan nam zij de koord uit mijne hand, maakte er een kruis van en deed het mij, onder mijnen man, in het bed leggen. Zij deed mij drie francs geven, zeggende: „Men heeft in uwe schouw eene hot gestoken; morgen om middernacht, luister dan goed, zal ik een potje doen omvallen en 's anderen daags komt gij mij vinden."

Ik vertelde dit altemaal aan mijnen man, die met mij den zot hield; maar ik, minder gerust, begon te bidden en om 12 uren 's nachts zag ik een dikke grijze hommel om de brandende kaarsen vliegen, als wilde zij ze uitdoen, waarna zij de schoorsteen weer uitvloog, en tegelijkertijd hoorde ik iets vallen gelijk een nootje, maar ik zocht en vond niets. Mijn man sluimerde en heeft niets gehoord.

's Anderendaags keerde ik naar de vrouw Nizet terug, en verhaalde haar wat er was gebeurd. „Wel, zeide zij, gij hebt het gezien en gehoord, zult gij mij nu gelooven? Zoo gij het potje niet gevonden hebt, dat is omdat het weer de schoorsteen is ingetrokken, en heeft uw man het niet hooren vallen, dat is omdat hij niet waardig is, omdat hij getwijfeld heeft. Evenwel; wijl ik begonnen heb, wil ik er toch een einde aan maken; gij zegt, gij hebt geen geld, breng mij al uwe kleedingstukken en al uwe koopwaren, dat ik alle maal hebben moet, om 's middernachts mis te doen; buitendien moogt gij toch niets in uw huis houden, want al wat gij bezit is betooverd, zoo wel als gij zelve."

Zoo gezeid, zoo gedaan. Ik bragt haar mijne kleederen, hemden, rokken en voor 30 fr. waren, en toen zij mijne mand geledigd had, deed zij er mij op spuwen en ze driemaal door de kamer schoppen. Dan deed zij mij knielen en zweeren om niets te openbaren van alles wat er tusschen ons geschied was.

Alvorens afscheid te nemen, gaf zij mij een klein houten O. L. V. beeld, waaronder nummers geschreven stonden, zeggende: „Zet in de loterij op die nummers, en gij doet de bank springen." Eindelijk beloofde zij mijnen man te genezen, doch eenige weken later overleed deze, en toen begreep ik, dat ik schandelijk was bedrogen geworden.

Vrouw Nizet ontkent al wat de getuigen haar te laste leggen.

De regtbank stelt de zaak uit tot 7 Nov. aanstaande.

(Wij hopen, dat de regtbank zulke bedriegerijen, waarin men niet vreest het godsdienstige te vermengen, voorbeeldig zal straffen). *Vlaamsch dagblad.*

Een der bladen deelt een gevecht mede, dat tusschen twee walvisschen in de wateren van Groenland is voorgevallen en dat even bloedig als langdurig is geweest. Het werd door talrijke visschers bijgewoond. De zeemonsters sloegen elkander herhaaldelijk met hunne koppen en staarten. Het water werd door dezen strijd aan alle kanten in de hoogte opgedreven. Na eene hevige worsteling weken de beide dieren op een grooten afstand terug en kwamen daarna, na eenigszins adem gehaald te hebben, met eene snelheid van 50 à 60 mijlen in het uur, op elkander toeschieten. Ditmaal was de schok vreesselijk; de beide monsters schenen er als 't ware bedwelmd van. Eenige oogenblikken daarna werd de worsteling van nabij hervat en op een grooten afstand was de zee van hun bloed roodgeverfd; de strijd duurde drie uren; een der walvisschen bleef ten slotte bewegingloos liggen, terwijl de andere zich verwijderde. Den volgenden morgen vond men den overwonnen walvisch dood terug.

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.

Assen, 15 September 1856.

De Redactie der Provinciale Drentsche en Asser Courant aan hare lezers:

'sGRAVENHAGE, 15 Sept. Heden middag is de zitting der Staten-Generaal op de gebruikelijke wijze geopend overeenkomstig het programma. De belangrijkste zinsneden der daarbij door den Koning uitgesprokene rede luiden, eenigermate bekort, aldus:

»Er zijn maatregelen ter verbetering van den toestand der West-Indische slaven genomen, tot voorbereiding hunner in deze zitting voor te dragen maatschappelijke hervorming.

»De ontwerpen van spoorwegen geven hoop op een uitgebreid net over het geheele Vaderland; ik reken op uwe medewerking, om van staatswege de bijzondere ondernemingen, waar deze te kort schieten, te steunen.

»De staat der geldmiddelen laat toe tevens verdere schulddelging voor te dragen.

»Wetten op regterlijke organisatie en spoorwegpolitie zullen voorgedragen worden, alsmede eene gezamenlijke regeling der drie takken van openbaar onderwijs.

»Zorg voor de onschendbaarheid des gewetens bewoog mij, alsnog middelen te zoeken om de bezwaren van zeer velen tegen de ontworpen regeling van het volksonderwijs zooveel mogelijk op te heffen. Ik wenschte met uwe hulp aan Nederland schoolinrigtingen te verzekeren, waarin het godsdienstig karakter der natie wordt geëerbiedigd en tevens de eisch der wetenschap en het beginsel der volkseenheid gehuldigd wordt."

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.

GRAVENHAGE, 15 Sept. Heden middag is de Staten-Generaal op de gebruikelijke wijze overeenkomstig het programma.

... zijn ...

West-Indische slaven ...

... zitting voor te dragen ...

... gewen hoop op ... het geliefde Vaderland ...

Wedervaring. om ...

... wettig ... voor te ...